

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	ב	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דינר זהב לי בידך, אין לך בידי דינר כסף וטריסית ופונדיון ופרוטה - חייב, שהכל מין מטבע אחת הן	תדע, דקא תני סיפא:	■										
א"א בשלמא שוה - משום הכי חייב, אלא אי אמרת דוקא - אמאי חייב?		■										
בשטענו בדינר מטבעות, וקא משמע לן, דפרוטה בכלל מטבע איתא.	רבי אלעזר:	!										
דיקא נמי		■										
שהכל מין מטבע אחת.	דקתני:	■										
ורב?	ז											
שהכל דין מטבע אחת.	[רב]	!										
ורבי אלעזר, לימא, מדסיפא כשמואל מתרין, רישא נמי כשמואל סבירא ליה	ז											
לא, סיפא דוקא, דקתני: שהכל מין מטבע אחת, ורישא כרב או כשמואל.	!											
דינר זהב זהב לי בידך, אין לך בידי אלא דינר כסף - חייב	תא שמע:					■	ז					
טעמא דאמר ליה זהב זהב, הא סתמא - שוה קאמר ליה							ז					
הכי קאמר: כל האומר דינר זהב, כאומר דינר זהב זהב דמי.	רב אשי:						!					
סלע לי בידך, אין לך בידי אלא סלע חסר ב' כסף - חייב, חסר מעה - פטור.	תני רבי חייא לסיועיה לרב:					■	■					
לא שנו אלא בטענת מלוה והודאת ליה, אבל טענת מלוה והעדאת עד אחד, - אפילו לא טענו אלא בפרוטה - חייב מאי טעמא? דכתיב: (דברים י"ט) לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת, לכל עון ולכל חטאת הוא דאינו קם, אבל קם הוא לשבועה	רב נחמן בר יצחק אמר שמואל:											
כל מקום ששנים מחייבין אותו ממון, עד אחד מחייבו שבועה.	ותניא:											
טענו חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב.	ואמר רב נחמן אמר שמואל:											
יישר	אמר לו רבי יצחק:											
וכן א"ר יוחנן.	[רבי יוחנן]											
מכלל דפליג עליה ר"ל?							ז					
מישהא הוה שהי ליה ושתיק ליה	איכא דאמרי:						!					
מישתא הוה שתי ליה ושתיק ליה.	איכא דאמרי:						!					
לימא מסייע ליה:												
טענו חטין והודה לו בשעורין - פטור	[רבנן]											
מחייב	רבן גמליאל:											
טעמא דטענו חטין והודה לו בשעורין, הא חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב												
לא, הוא הדין דאפי' חטין ושעורין נמי פטור, והאי דקמיפלגי בחטין? להודיעך כחו דר"ג.												
טענו כלים וקרקעות, הודה בכלים וכפר בקרקעות, בקרקעות וכפר בכלים - פטור, הודה במקצת בקרקעות - פטור, במקצת כלים - חייב	ת"ש:											
טעמא דכלים וקרקעות, דקרקע לאו בת שבועה היא, הא כלים וכלים דומיא דכלים וקרקעות - חייב												
הוא הדין דאפי' כלים וכלים נמי פטור, והא דקתני כלים וקרקעות? קמ"ל, דכי הודה במקצת כלים - חייב אף על הקרקעות.												

disputants-חולקים ◇ קודדה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי קמ"ל? זוקקין											ז	מז
זוקקין את הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן	תנינא:										ז	מז
הא עיקר, ההיא אגב גררא נסבה.											!	מז
טענו חטין ושעורין והודה לו באחת מהן - פטור.	ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:										♣	מז
יישר	והאמר ר' יצחק:										♣	מז
וכן אמר רבי יוחנן	[רבי יוחנן]										♣	מז
אמוראי נינהו אליבא דר' יוחנן.											!	מז
טענו חטין והודה לו בשעורין - פטור	ת"ש: [רבנן]										♣	מז
מחייב	רבן גמליאל:										♣	מז
טעמא דטענו חטין והודה לו בשעורין, הא חטין ושעורין והודה לו באחד מהן - חייב											ז	מז
ה"ה דאפילו חטין ושעורין נמי פטור, והאי דקתני הכי? להודיעך כחו דרבן גמליאל.											!	מז
טענו כלים וקרקעות, והודה בכלים וכפר בקרקעות, בקרקעות וכפר בכלים - פטור, הודה במקצת קרקע - פטור, במקצת כלים - חייב	ת"ש:										♣	מז
טעמא דכלים וקרקעות, דקראע לאו בת שבועה היא, הא כלים וכלים דומיא דכלים וקרקעות - חייב											ז	מז
ה"ה דאפילו כלים וכלים נמי פטור, והא קמשמע לן, דהודה במקצת כלים - חייב אף על הקרקעות.											!	מז
מאי קמ"ל? זוקקין											ז	מז
זוקקין את הנכסים שיש להן אחריות לישבע עליהן	תנינא:										♣	מז
הא עיקר, ההיא אגב גררא נסבה.											!	מז
טענו שור והודה לו בשוה, שה והודה לו בשור - פטור, טענו בשור ושה והודה לו באחד מהן - חייב	איתביה ר' אבא בר ממל לר' חייא בר אבא:										♣	מז
הא מני? רבן גמליאל היא.	א"ל: [רבי חייא בר אבא]										!	מז
אי רבן גמליאל, אפילו רישא נמי											ז	מז
אלא, הא מני? אדמון היא											!	מז
ולא דהויי מדהינא לך, אלא תלמוד ערוך הוא בפיו של ר' יוחנן: הא מני? אדמון היא.											■	מז
טענו חטין וקדם והודה לו בשעורין, אם כמערים - חייב, אם במתכוין - פטור.	רב ענן אמר שמואל:										♣	מז
טענו שתי מחטין והודה לו באחת מהן - חייב, לפיכך יצאו כלים למה שהן.	ואמר רב ענן אמר שמואל:										♣	מז
טענו כלים ופרוטה, והודה בכלים וכפר בפרוטה - פטור, הודה בפרוטה וכפר בכלים - חייב.	רב פפא:										♣	מז
חדא כרב וחדא כשמואל חדא											■	מז
כרב											■	מז
כפירת טענה שתי כסף	דאמר: [רב]										■	מז
חדא כשמואל											■	מז
טענו חטין ושעורין והודה לו באחת מהן - חייב.	דאמר: [שמואל]										■	מז

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

שבועות-שבועת הדיינין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
מנה לי בידך, אין לך בידי - פטור.													■	<
ומשביעין אותו שבועת היסת מאי טעמא? חזקה אין אדם תובע אלא אם כן יש לו עליו.	רב נחמן:												■	◇
אדרבה, חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובן													⚡	
אשתמוטי הוא דקא משתמיט ליה, סבר: עד דהוה לי ופרענא ליה.													!	◇
הכופר במלוה - כשר לעדות, בפקדון - פסול לעדות.	תדע, דאמר רב אידי בר אבין אמר רב חסדא:												■	■
רב חביבא מתני אסיפא:													■	◇
מנה לי בידך, אמר לו: הן, למחר אמר לו: תנהו לי, נתתו לך - פטור	[סיפא]												■	◇
משביעין אותו שבועת היסת.	ואמר רב נחמן:												■	◇
מאן דמתני ארישא, כל שכן אסיפא ומאן דמתני לה אסיפא, הכא הוא דאיכא דררא דממונא. אבל התם דליכא דררא דממונא - לא.													■	◇